

“कुलितः शास्त्राणि प्रोक्तो रोचनः कूट-
शास्त्राणि ॥”

इति भावप्रकाशे ॥ १११ ॥

काम्यलः । तत्पर्यायो यथा,—

“काम्यलः कर्कशचन्द्रो रक्ताङ्गो रोचनोऽपि
च ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

श्वेतशिरः । पलायः । आरवधः । करङ्गः ।

अङ्कोरः । दाडिमः । इति राजनिर्घण्टः ॥

(देवयोगिविशेषः । यथा, हरिवंशे ॥ १६६ ॥ ७५ ॥

“कुम्भाखः कुम्भच्छायां च रोचनो वैलतोऽग्रः ॥”

दक्षिणापुत्राणामन्यतमः । स च स्वायम्भुवमन्व-

न्तरे देवविशेषः । इति भागवतम् ॥ ४ ॥ १ ॥ ७ ॥

स्वारोचिषमन्वन्तरे इन्द्रः । इति च तत्रैव ॥ ८ ॥ १ ॥

२० ॥ भारतवर्षान्तर्गतपर्वतविशेषः । यथा,

माकैख्ये ॥ ५७ ॥ १२ ॥

“तुङ्गप्रस्थो नागमिरी रोचनः पाण्डुराचलः ॥”

त्रि, रोचकः । इति मेदिनी । ने, ११६ ॥ (यथा,

सुश्रुते ॥ १ ॥ ४६ ॥ शाकवर्गे ।

“वृक्षोऽयं रोचनं हृदयं सखेऽहं लघु दीपनम् ॥”

दीपिप्राली । यथा, हरिवंशे ॥ १२६ ॥ ३५ ॥

“अन्तश्चरं रोचनं चारुशालं

महाबलं धर्मेनेतारमीधरम् ।

सहस्रनेत्रं शतवर्माणसुत्रं

महादेवं विश्वदत्तं नमस्ते ॥”

श्रीभमानः । यथा, भट्टिः ॥ ६ ॥ ७३ ॥

“अङ्गालिकीकिलकुड्भिर्भाष्यनेः प्रश्न लक्ष्मण ।

रोचनेभूषितां प्रमामस्माकं हृदयविधम् ॥”

अनुरागकरः । यथा, भागवते ॥ १ ॥ १० ॥ १११ ॥

“सख्यज्ञानसुक्तदुःखज्ञो ज्ञातुं नोत्सहते दुःखः ।

कीर्त्तमानं यशो यस्य सखदाकर्ण्य रोचनम् ॥”

रोचनकः, पुं, (रोचयतीति । रोचि + क्तुः । ततः

कन्) जम्बीरः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणा-

दयोऽस्य जम्बीरशब्दे ज्ञातयाः ॥)

रोचनफलः, पुं, (रोचनं रुचिकरं फलमस्य ।)

बीजपूरकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रोचनफला, स्त्री, (रोचनं रोचकं फलमस्याः ।)

चिभिटा । इति राजनिर्घण्टः ॥

रोचना, स्त्री, (रोचते वा । रुच् + “बहुलमन्व-

चापि ॥” उणा० २ ॥ ७८ ॥ इति युच् । टाप् ।)

रक्तकङ्कारम् । गोपितम् । गोरोचना इति

ख्यातम् । (यथा, मनुः ॥ ८ ॥ २३४ ॥

“कर्णौ चक्षौ च बालाश्च वल्लिं ज्ञातुश्च रोच-

नाम् ।

पशुषु स्वाभिनां दद्यात् नृतेष्वङ्गानि दर्शयेत् ॥”

वरयोषित् । इति मेदिनी । ने, ११८ ॥ (वस-

देवपत्नी । यथा, भागवते ॥ ६ ॥ २४ ॥ ४५ ॥

“पौरवी रोहिणी भद्रा मदिरा रोचना इला ।

देवकौ प्रमुखाचासन् प्रजा आनकदुन्दुभेः ॥”

रोचनिका, स्त्री, (रोचनेव । स्वार्थे कन् ।

टापि अत इत्वम् ।) वंशरोचना । इति राज-

निर्घण्टः ॥ शुङ्गारोचनौ । इति रत्नमाळा ॥

रोचनी, स्त्री, (रोचते इति । रुच् + क्तुः क्युटो

बहुलमिति क्युट् । ततो डीव् ।) आमलकी ।

गोरोचना । इति राजनिर्घण्टः ॥ मनःशिला ।

इति हेमचन्द्रः ॥ श्वेतचिह्नता । गुङ्गारोच-

नीतिख्यातवर्णमद्रवम् । तत्पर्यायः । काम्यलः २

कर्कशः ३ चन्द्रः ४ रक्ताङ्गः ५ । इत्यमरः ॥

काम्यलः ६ कम्बीलः ७ काम्यलः ८ काम्यलः ९

रोचनी १० । इति भरतः ॥ प्रयायान्तरं गुणाश्च

काम्यलकशब्दे ब्रूयाः ॥

रोचमानः, पुं, (रोचते इति । रुच् + शानच् ।)

अश्वघोषाखरोमावर्तः । यथा,—

“श्रीहृत्तो हृदयावर्त्तो रोचमानो गलोद्भवः ॥”

इति चिकावशेषः ॥

(यथा, माघे ॥ ५ ॥ ४१ ॥

“अन्ताः पृथुर्वसुमतीमतिरोचमाना-

स्तूर्णं प्रयोधय इवोन्मिभिरापतन्तः ॥”

वृषविशेषः । यथा, महाभारते ॥ १ ॥ ६७ ॥ १८ ॥

“अश्वघोष इति ख्यातः सत्त्ववान् यो महा-

सुरः ।

रोचमान इति ख्यातः पृथिव्यां सोऽभवत्पृथः ॥”

दीप्यमाने, त्रि । यथा, कथासरित्सागरे ।

७४ ॥ ७८ ॥

“रोचमानैः समायुक्तचूडामण्यङ्गदादिभिः ।

गन्धर्वकुलसम्भूतिर्वसिष्ठैरिव भूषितम् ॥”

रोचिः, [रु] स्त्री, (रोचतेनेनेति । रुच् +

नाहुलकात् इत्स्व । इत्यञ्ज्वलः । २ ॥ १२२ ॥)

प्रभा । इत्यमरः ॥ (यथा, माघे ॥ १ ॥ २१ ॥

“रथाङ्गपाथिः पटलेन रोचिषा-

विलिख्यः संवलिता विरेजिरे ॥”

रोचिष्णुः, त्रि, (रोचते तच्छीलः । रुच् + “अलं

क्षन् निराक्षानिति ॥” १ । २ । १३६ ॥ इति

इत्युच् ।) अलङ्कारादिना दीपिशीलः । तत्-

पर्यायः । विधाट् २ भाजिष्णुः ३ । इत्यमरः ॥

(यथा, कथासरित्सागरे । ६४ ॥ ६१ ॥

“तत्र शूकरदन्तानि भिन्दन् बाणैर्निरन्तरम् ।

श्यामलान्तररोचिष्णुस्तमांसीव रविः करैः ॥”

रोचकः । यथा, सुश्रुते ॥ १ ॥ ४५ ॥ मद्यवर्गे ।

“सुगन्धि दीपनं हृदयं रोचिष्णु क्षमिनाशनम् ॥”

रोची, स्त्री, (रोचते इति । रुच् + इन् । वा

डीव् ।) हिलमोचिका । इति शब्दरत्नावली ॥

रोची, [रु] त्रि, (रोचते इति । रुच् + णिनिः ।)

रोचिष्णुः । इति हेमचन्द्रः ॥

रोच्यं, त्रि, (रुच् + ण्यः । “यन्त्याचरुचप्रवच-

च्यं ॥” ७ । ३ । ६६ ॥ इति कव्यमादेशो न ।)

प्रकाशम् । प्रीतिविषयः । रुचधातोः कर्मणि

यप्रत्ययेन निष्पन्नोऽयम् ॥

रोट्, [रु] त्रि, (रुच् + “अन्त्योऽपि इत्यन्ते ॥”

१ । २ । ७५ ॥ इति विच् ।) हिंसः । घघकः ।

रोषतीति विचि गुणः । इति सुगन्धोद्योतिकायां

दुर्गादासः ॥

रोटिका, स्त्री, पिष्टकविशेषः । रोटी इति बटी

इति च भाषा । तत्कारणप्रकारमाह ।

“शुष्कगोधूमचूर्णेन किञ्चित् पुष्टाश्च पोलिकाम् ।

तत्रके खेदयेत् क्षत्वा भूयोऽप्यारोप्य तां पचेत् ॥

विह्वेषा रोटिका प्रोक्ता गुणान्वयाः प्रचक्ष्यते ।

रोटिका बलकहृद्या हृदयौ धातुवर्द्धनी ॥

वातघ्नो कफहृद्गुर्वी दीप्ताग्नीनां प्रपूजिता ॥”

अथ लेटी ।

“सुन्नगोधूमचूर्णेन सामुगाढं विमर्दयेत् ।

विधाय वटकाकारं निर्धमेऽग्नौ शनैः पचेत् ॥

अङ्गारककंटी ह्वेषा हृदयौ शुक्ला लघुः ।

दीपनी कफहृद्गुर्वी पीनसन्धासकासजत् ॥”

अथ यवरोटिका ।

“यवका रोटिका यथा मधुरा विषदा लघुः ।

मलशुक्रानिलकारी वल्या हन्ति कफामयान् ।

पीनसन्धासकासांश्च मेदोमेहगलामयान् ॥”

अथ माधरोटिका ।

“वर्णं यच्छुष्कमाषाणां चमसौ साभिधीयते ।

चमसौरचिता रोटी कथ्यते बलभद्रिका ॥

रूचोष्णा वातला वल्या दीप्ताग्नीनां प्रपूजिता ।

माषाणां दालयस्तीये स्थापिताश्च तक्तचुकाः ॥

आतपे शोषिता यन्ने पिष्टास्ता धूमसौ स्मृता ।

धूमसौरचिता सेव प्रोक्ता भर्भरिका बुधैः ॥”

भर्भरिकास्थाने सुभूरिका । इति गुर्गुरिका

इति वा पाठः ।

“भर्भरी कफपित्तघ्नी किञ्चिदातकारी स्मृता ॥”

अथ चणकरोटिका ।

“चाणक्या रोटिका रूचा ज्ञेयपित्तासनुदुग्धः ।

विट्स्मिनी न चक्षुष्या तदुगुणा तिलशक्षुली ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

रोड्, ऋ अनादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-

पर०-सक०-सेट् ।) ऋ, अररोड्त् । इति

दुर्गादासः ॥

रोदः, [रु] स्त्री (रुद् + असृन् ।) खर्गः । भूमिः ।

इति मेदिनी । से, ३३ ॥ (यथा, ऋग्वेदे । ६ ।

२२ । ५ ।

“एते पृष्ठानि रोदसोर्विप्रयन्तो आनशुः ॥”

रोदनं, स्त्री, (रुद् + क्युट् ।) क्रन्दनम् । (यथा,

चाणक्यशतके । ६२ ।

“दुर्ज्वलस्य गलं राजा बालानां रोदनं बलम् ।

बलं नृखैस्य मौनित्वं चौराणाममृतं बलम् ॥”

असु । इति मेदिनी । ने, ११६ ॥ तस्य शुभाशुभं

यथा,—

“अनश्रु क्षिप्रवदितमदीनं शुभं वृणाम् ।

प्रचुराश्रु दीनं रूचश्च रुदितं न सुखावहम् ॥”

इति गारुड् ६६ अध्यायः ॥

कपिलाधेनूनां नेत्राभुना रजसम्बद्धो जातः ।

यथा,—

“युद्धे सनिं नृत्तं दृष्ट्वा बरोद कपिला सहुः ॥”

इत्युपक्रम्यः ।

“तदश्रुविन्दना मर्त्तं रजसंधो बभूव ह ॥”

रोदनाश्रुपतनेन नृतानां नरकं ख्यात् । यथा,—

“ज्ञानिनो मा रुदन्त्येव मा रोदोः पुत्र साम्-

तम् ।